

กฎกระทรวง ฉบับที่ 55 (พ.ศ. 2543)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5(3) และมาตรา 8(1) (7) และ (8) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบังคับอยู่ด้วยประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับ มาตรา 31 มาตรา 35 มาตรา 48 มาตรา 49 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดย อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคาร ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในกฎกระทรวงนี้

“อาคารอยู่อาศัย” หมายความว่า อาคารซึ่งโดยปกตินิบุคคลใช้อยู่อาศัยได้ทั้งกลางวันและกลางคืน ไม่ว่าจะ เป็นการอยู่อาศัยอย่างถาวรหือชั่วคราว

“ห้องแ阁” หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างต่อเนื่องกันเป็นແວຍาตั้งแต่สองคูหาขึ้นไป มีผนังแบ่งอาคาร เป็นคูหาและประกอบด้วยวัสดุไม่นไฟเป็นส่วนใหญ่

“ตึกแ阁” หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างต่อเนื่องกันเป็นແວຍาตั้งแต่สองคูหาขึ้นไป มีผนังแบ่งอาคาร เป็นคูหาและประกอบด้วยวัสดุที่ก่อสร้างด้วยไฟเป็นส่วนใหญ่

“บ้านแ阁” หมายความว่า ห้องแ阁หรือตึกแ阁ที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย ซึ่งมีที่วางด้านหน้าและด้านหลัง ระหว่างรั้วหรือแนวเขตที่ดินกับตัวอาคารแต่ละคูหา และมีความสูงไม่เกินสามชั้น

“บ้านแฝด” หมายความว่า อาคารที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยก่อสร้างติดต่อกันสองบ้าน มีผนังแบ่งอาคารเป็นบ้าน มีที่วางระหว่างรั้วหรือแนวเขตที่ดินกับตัวอาคารด้านหน้า ด้านหลัง และด้านข้างของแต่ละบ้าน และมีทางเข้าออกของแต่ละ บ้านแยกจากกันเป็นสัดส่วน

“อาคารพาณิชย์” หมายความว่า อาคารที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการพาณิชยกรรม หรือบริการธุรกิจ หรือ อุตสาหกรรมที่ใช้เครื่องจักรที่มีกำลังการผลิตเทียบได้น้อยกว่า 5 แรงม้า และให้หมายความรวมถึงอาคารอื่นใดที่ก่อสร้างห่าง จากถนนหรือทางสาธารณูปโภคไม่เกิน 20 เมตร ซึ่งอาจใช้เป็นอาคารเพื่อประโยชน์ในการพาณิชยกรรมได้

“อาคารสาธารณะ” หมายความว่า อาคารที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการชุมชนคนได้โดยทั่วไป เพื่อกิจกรรมทาง ราชการ การเมือง การศึกษา การศาสนา การสังคม การนันทนาการ หรือการพาณิชยกรรม เช่น โรงพยาบาล หอประชุม โรงแรม โรงพยาบาล สวนศึกษา หอสมุด สนามกีฬากลางแจ้ง สนามกีฬาในร่ม ตลาด ห้างสรรพสินค้า ศูนย์การค้า สถาน บริการ ท่าอากาศยาน อุโมงค์ สะพาน อาคารจอดรถ สถานีรถ ท่าจอดเรือ ไปรษณีย์ สถานี ฯลฯ เป็น ต้น

“อาคารพิเศษ” หมายความว่า อาคารที่ต้องการมาตรฐานความมั่นคง แข็งแรง และความปลอดภัยเป็น พิเศษ เช่น อาคารดังต่อไปนี้

(ก) โรงพยาบาล อัพจันทร์ หอประชุม หอสมุด หอศิลป์ พิพิธภัณฑสถาน หรือศาสนสถาน

(ข) อู่เรือ คานเรือ หรือท่าจอดเรือ สำหรับเรือขนาดใหญ่เกิน 100 ตันกรอส

(ค) อาคารหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสูงเกิน 15 เมตร หรือสะพานหรืออาคาร หรือโครงหลังคาซึ่งหนึ่งเกิน 10 เมตร หรือมีลักษณะโครงสร้างที่อาจก่อให้เกิดภัยันตรายต่อสาธารณะนั้นได้

(ง) อาคารที่เก็บวัสดุไว้ไฟ วัสดุระเบิด หรือวัสดุประจำแพรพิช หรือรังสี ตามกฎหมายว่าด้วยการ นั้น

“อาคารอยู่อาศัยรวม” หมายความว่า อาคารหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคารที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยสำหรับ หลายครอบครัว โดยแบ่งออกเป็นหน่วยแยกจากกันสำหรับแต่ละครอบครัว

“อาคารขนาดใหญ่” หมายความว่า อาคารที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน 2,000 ตารางเมตร หรืออาคารที่มีความสูงตั้งแต่ 15.00 เมตรขึ้นไป และมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน 1,000 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 2,000 ตารางเมตร การวัดความสูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงพื้นดาดฟ้า สำหรับอาคารทรงจั่วหรือบัน人才队伍ให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงยอดผังของชั้นสูงสุด

“สำนักงาน” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นสำนักงานหรือที่ทำการ

“คลังสินค้า” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่สำหรับเก็บสินค้าหรือสิ่งของ เพื่อประโยชน์ทางการค้าหรืออุตสาหกรรม

“โรงงาน” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

“โรงแรม” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นสถานที่สำหรับจายภพยนต์ แสดงละคร แสดงดนตรี หรือแสดงมหรสพอื่นๆ ได้ และมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดให้สาธารณะเข้าชมการแสดงนั้น โดยจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม

“โรงแรม” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

“ภัตตาคาร” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่ขายอาหารหรือเครื่องดื่ม โดยมีพื้นที่สำหรับตั้งโต๊ะอาหารไว้บริการภายใต้อาคารหรือภายนอกอาคาร

“วัสดุภาวร” หมายความว่า วัสดุซึ่งตามปกติไม่แปลงสภาพได้ยากโดยน้ำ ไฟ หรือดินฟ้าอากาศ

“วัสดุทนไฟ” หมายความว่า วัสดุก่อสร้างที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง

“พื้น” หมายความว่า พื้นที่ของอาคารที่บุคคลเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ภายในขอบเขตของคานหรือตงที่รับพื้น หรือภายในพื้นนั้น หรือภายในขอบเขตของผังอาคารรวมทั้งเฉลียงหรือระเบียงด้วย

“ผ้า” หมายความว่า ส่วนก่อสร้างในด้านตั้งซึ่งกันแบ่งพื้นภายในอาคารให้เป็นห้อง ๆ

“ผัง” หมายความว่า ส่วนก่อสร้างในด้านตั้งซึ่งกันด้านนอกหรือระหว่างหน่วยของอาคารให้เป็นหลังหรือเป็นหน่วยแยกจากกัน

“ผังกันไฟ” หมายความว่า ผังทึบที่ก่อด้วยอิฐธรรมชาตนาไม่น้อยกว่า 18 เซนติเมตร และไม่มีช่องที่ให้ไฟหรือควันผ่านได้ หรือจะเป็นผังทึบที่ทำด้วยวัสดุทนไฟอย่างอื่นที่มีคุณสมบัติในการป้องกันไฟได้ดีไม่น้อยกว่าผังที่ก่อด้วยอิฐธรรมชาตนา 18 เซนติเมตร ถ้าเป็นผังคอนกรีตเสริมเหล็กต้องหนาไม่น้อยกว่า 12 เซนติเมตร

“อิฐธรรมชาต” หมายความว่า ดินที่ทำขึ้นเป็นแท่งและได้เผาให้สุก

“หลังคา” หมายความว่า สิ่งปักคลุมส่วนบนของอาคารสำหรับป้องกันแดดและฝน รวมทั้งโครงสร้างหรือสิ่งใดซึ่งประกอบขึ้นเพื่อยึดเหนี่ยวสิ่งปักคลุมนี้ให้มั่นคงแข็งแรง

“คาดฟ้า” หมายความว่า พื้นส่วนบนสุดของอาคารที่ไม่มีหลังคาปักคลุม และบุคคลสามารถขึ้นไปใช้สอยได้

“ช่วงบันได” หมายความว่า ระยะตั้งบันไดซึ่งมีขั้นต่อเนื่องกันโดยตลอด

“ลูกตั้ง” หมายความว่า ระยะตั้งของขั้นบันได

“ลูกอน” หมายความว่า ระยะราบท่องขั้นบันได

“ความกว้างสูทชิ” หมายความว่า ความกว้างที่วัดจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งโดยปราศจากสิ่งใด ๆ กีดขวาง

“ที่ว่าง” หมายความว่า พื้นที่อันปราศจากหลังคาหรือสิ่งก่อสร้างปักคลุม ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวอาจจะจัดให้เป็นปอน้ำ สร่าวيان้ำ บ่อพักน้ำเสีย ที่พักมูลฝอย ที่พักรวบมูลฝอย หรือที่จอดรถ ที่อยู่ภายนอกอาคารได้ และให้หมายความรวมถึงพื้นที่ของสิ่งก่อสร้าง หรืออาคารที่สูงจากระดับพื้นดินไม่เกิน 1.20 เมตร และไม่มีหลังคาหรือสิ่งก่อสร้างปักคลุมเหนือระดับนั้น

“ถนนสาธารณะ” หมายความว่า ถนนที่เปิดหรือยินยอมให้ประชาชนเข้าไปหรือใช้เป็นทางสัญจรได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าตอบแทนหรือไม่

หมวด 1 ลักษณะของอาคาร

ข้อ 2 ห้องแ阁หรือตึกแ阁แต่ละคูหา ต้องมีความกว้างโดยวัดระยะตั้งจากแนวศูนย์กลางของเสาด้านหนึ่งไปยังแนวศูนย์กลางของเสาอีกด้านหนึ่งไม่น้อยกว่า 4 เมตร มีความลึกของอาคารโดยวัดระยะตั้งจากกับแนวผนังด้านหน้าซึ้งล่างไม่น้อยกว่า 4 เมตร และไม่เกิน 24 เมตร มีพื้นที่ชั้นล่างแต่ละคูหาไม่น้อยกว่า 30 ตารางเมตร และต้องมีประตูให้คนเข้าออกได้ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง

ในกรณีที่ความลึกของอาคารเกิน 16 เมตร ต้องจัดให้มีที่ว่างอันปราศจากสิ่งปักคุลุมขึ้นบริเวณหนึ่งที่ระยะระหว่าง 12 เมตรถึง 16 เมตร โดยให้มีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า 10 ใน 100 ของพื้นที่ชั้นล่างของอาคารนั้น

ห้องแ阁หรือตึกแ阁ที่สร้างอยู่ริมถนนสาธารณะต้องให้ระดับพื้นชั้นล่างของห้องแ阁หรือตึกแ阁มีความสูง 10 เซนติเมตรจากระดับทางเท้าหน้าอาคาร หรือมีความสูง 25 เซนติเมตรจากระดับกึ่งกลางถนนสาธารณะหน้าอาคาร แล้วแต่กรณี

ข้อ 3 บ้านแ阁แต่ละคูหาต้องมีความกว้างโดยวัดระยะตั้งจากแนวศูนย์กลางของเสาด้านหนึ่งไปยังแนวศูนย์กลางของเสาอีกด้านหนึ่งไม่น้อยกว่า 4 เมตร มีความลึกของอาคารโดยวัดระยะตั้งจากกับแนวผนังด้านหน้าซึ้งล่างไม่น้อยกว่า 4 เมตร และไม่เกิน 24 เมตร และมีพื้นที่ชั้นล่างแต่ละคูหาไม่น้อยกว่า 24 ตารางเมตร

ในกรณีที่ความลึกของอาคารเกิน 16 เมตร ต้องจัดให้มีที่ว่างอันปราศจากสิ่งปักคุลุมขึ้นบริเวณหนึ่งที่ระยะระหว่าง 12 เมตรถึง 16 เมตร โดยให้มีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า 20 ใน 100 ของพื้นที่ชั้นล่างของอาคารนั้น

ข้อ 4 ห้องแ阁 ตึกแ阁 หรือบ้านแ阁จะสร้างต่อเนื่องกันได้ไม่เกินสิบคูหา และมีความยาวของอาคารแ阁หนึ่ง ๆ รวมกันไม่เกิน 40 เมตร โดยวัดระหว่างจุดศูนย์กลางของเสาแรกถึงจุดศูนย์กลางของเสาสุดท้าย ไม่ว่าจะเป็นเจ้าของเดียวกัน และเชื่อมตัวกันโดยวิธีที่ไม่ทำลายโครงสร้างเดิม

ข้อ 5 รั้วหรือกำแพงกันเขตที่อยู่มุ่งถนนสาธารณะที่มีความกว้างตั้งแต่ 3 เมตรขึ้นไป และมีมุ่งหักน้อยกว่า 135 องศา ต้องปิดมุ่งรั้วหรือกำแพงกันเขตแน่น โดยให้ส่วนที่ปิดมุ่งมีระยะไม่น้อยกว่า 4 เมตร และทำมุ่งกับแนวถนนสาธารณะเป็นมุ่งเท่า ๆ กัน

ข้อ 6 สะพานส่วนบุคคลสำหรับรถยนต์ ต้องมีทางเดินรถกว้างไม่น้อยกว่า 3.50 เมตร และมีส่วนลาดชันไม่เกิน 10 ใน 100

สะพานที่ใช้เป็นทางสาธารณะสำหรับรถยนต์ ต้องมีทางเดินรถกว้างไม่น้อยกว่า 6 เมตร มีส่วนลาดชันไม่เกิน 8 ใน 100 มีทางเท้าสองข้างกว้างข้างละไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร เว้นแต่สะพานที่สร้างสำหรับรถยนต์โดยเฉพาะจะไม่มีทางเท้าก็ได้ และมีราษฎรที่มั่นคงแข็งแรงยาตราดลอดด้วยสะพานสองข้างด้วย

ข้อ 7 ป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่อาคารต้องไม่บังช่องระบายน้ำอากาศ หน้าต่าง ประตู หรือทางหนีไฟ

ข้อ 8 ป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายบนหลังคาหรือคาดฟ้าของอาคารต้องไม่ล้ำอกแนวผนังรอบนอกของอาคาร และส่วนบนสุดของป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายต้องสูงไม่เกิน 6 เมตรจากส่วนสูงสุดของหลังคาหรือคาดฟ้าของอาคารที่ติดตั้งป้ายนั้น

ข้อ 9 ป้ายที่ยื่นจากผนังอาคารให้ยื่นได้ไม่เกินแนวกันสาด และให้สูงได้ไม่เกิน 60 เซนติเมตร หรือมีพื้นที่ป้ายไม่เกิน 2 ตารางเมตร

ข้อ 10 ป้ายที่ติดตั้งเหนือกันสาดและไม่ได้ยื่นจากผนังอาคาร ให้ติดตั้งได้โดยมีความสูงของป้ายไม่เกิน 60 เซนติเมตรจากขอบของปลายกันสาดนั้น หรือมีพื้นที่ป้ายไม่เกิน 2 ตารางเมตร

ข้อ 11 ป้ายที่ติดตั้งได้กันสาดให้ติดตั้งแนบผนังอาคาร และต้องสูงจากพื้นทางเท้านั้นไม่น้อยกว่า 2.50 เมตร

ข้อ 12 ป้ายโฆษณาสำหรับโรงพยาบาลให้ติดตั้งบนกับผนังอาคารโรงพยาบาล แต่จะยื่นห่างจากผนังได้ไม่เกิน 50 เซนติเมตร หรือหากติดตั้งป้ายบนกันสาด จะต้องไม่ยื่นล้ำแนวปลายกันสาดนั้น และความสูงของป้ายทั้งสองกรณีต้องไม่เกินความสูงของอาคาร

ข้อ 13 ป้ายที่ติดตั้งอยู่บนพื้นดินโดยตรง ต้องมีความสูงไม่เกินระยะที่วัดจากจุดที่ติดตั้งป้ายไปจนถึงกีกางถนน สาธารณะที่อยู่ใกล้ป้ายนั้นที่สุด และมีความยาวของป้ายไม่เกิน 32 เมตร

หมวด 2 ส่วนต่าง ๆ ของอาคาร

ส่วนที่ 1

วัสดุของอาคาร

ข้อ 14 สิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่ติดตั้งบนพื้นดินโดยตรงให้ทำด้วยวัสดุทนไฟทั้งหมด

ข้อ 15 เสา คาน พื้น บันได และผนังของอาคารที่สูงตั้งแต่สามชั้นขึ้นไป โรงพยาบาล หอประชุม โรงแรม โรงพยาบาล หอสมุด ห้างสรรพสินค้า อาคารขนาดใหญ่ สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ ท่าอากาศยาน หรือ อุโมงค์ ต้องทำด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟด้วย

ข้อ 16 ผนังของตึกแถวหรือบ้านแถว ต้องทำด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟด้วย แต่หาก่อตัวยิฐธรรมชาติหรือ คองกรีตไม่เสริมเหล็ก ผนังนี้ต้องหนาไม่น้อยกว่า 8 เซนติเมตร

ข้อ 17 ห้องแถว ตึกแถว หรือบ้านแถวที่สร้างติดต่อกัน ให้มีผนังกันไฟทุกระยะไม่เกินห้าคูหา ผนังกันไฟต้องสร้าง ต่อเนื่องจากพื้นดินจนถึงระดับคาดฟ้าที่สร้างด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟ กรณีที่เป็นหลังคาสร้างด้วยวัสดุไม้กันไฟให้มีผนัง กันไฟสูงเหนือหลังคาไม่น้อยกว่า 30 เซนติเมตร ตามความลาดของหลังคา

ข้อ 18 ครัวในอาคารต้องมีพื้นและผนังที่ทำด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟ ส่วนฝ้าและเพดานนั้น หากไม่ได้ทำ ด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟ ก็ให้บุด้วยวัสดุทนไฟ

ส่วนที่ 2 พื้นที่ภายในอาคาร

ข้อ 19 อาคารอยู่อาศัยรวมต้องมีพื้นที่ภายในแต่ละหน่วยที่ใช้เพื่อการอยู่อาศัยไม่น้อยกว่า 20 ตารางเมตร

ข้อ 20 ห้องนอนในอาคารให้มีความกว้างด้านแคบที่สุดไม่น้อยกว่า 2.50 เมตร และมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 8 ตาราง เมตร

ข้อ 21 ช่องทางเดินในอาคาร ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่าตามที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ประเภทอาคาร	ความกว้าง
1. อาคารอยู่อาศัย	1.00 เมตร
2. อาคารอยู่อาศัยรวม หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก สำนักงาน อาคารสาธารณะ อาคาร พานิชย์ โรงงาน อาคารพิเศษ	1.50 เมตร

ข้อ 22 ห้องหรือส่วนของอาคารที่ใช้ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ต้องมีระยะดิ่งไม่น้อยกว่าตามที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ประเภทการใช้อาคาร	ระยะดิ่ง
1. ห้องที่ใช้เป็นที่พักอาศัย บ้านแฝด ห้องพักโรงแรม ห้องเรียนนักเรียนอนุบาล ครัวสำหรับอาคารอยู่อาศัย ห้องพักคนไข้พิเศษ ช่องทางเดินในอาคาร	2.60 เมตร
2. ห้องที่ใช้เป็นสำนักงาน ห้องเรียน ห้องอาหาร ห้องโถงวัสดุต่างๆ โรงพยาบาล	3.00 เมตร
3. ห้องขายสินค้า ห้องประชุม ห้องคนไข้รวม คลังสินค้า โรงครัว ตลาด และอื่น ๆ ที่คล้ายกัน	3.50 เมตร
4. ห้องแฝด ตึกแฝด	
4.1 ชั้นล่าง	3.50 เมตร
4.2 ตั้งแต่ชั้นสองขึ้นไป	3.00 เมตร
5. ระเบียง	2.20 เมตร

ระยะดิ่งตามวรรคหนึ่งให้วัดจากพื้นถึงพื้น ในกรณีของชั้นใต้หลังคาให้วัดจากพื้นถึงยอดฝาหรือยอดผังนังอาคาร และในกรณีของห้องหรือส่วนของอาคารที่อยู่ภายใต้โครงสร้างของหลังคา ให้วัดจากพื้นถึงยอดฝาหรือยอดผังของห้องหรือส่วนของอาคารดังกล่าวที่ไม่ใช่โครงสร้างของหลังคา

ห้องในอาคารซึ่งมีระยะดิ่งระหว่างพื้นถึงพื้นอีกชั้นหนึ่งตั้งแต่ 5 เมตรขึ้นไป จะทำพื้นชั้นลอยในห้องนั้นได้ โดยพื้นชั้นลอยดังกล่าว้นั้นต้องมีเนื้อที่ไม่เกินร้อยละสี่สิบของเนื้อที่ห้อง ระยะดิ่งระหว่างพื้นชั้นลอยถึงพื้นอีกชั้นหนึ่งต้องไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร และระยะดิ่งระหว่างพื้นห้องถึงพื้นชั้นลอยต้องไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร ด้วย

ห้องน้ำ ห้องส้วม ต้องมีระยะดิ่งระหว่างพื้นถึงเพดานไม่น้อยกว่า 2 เมตร

ส่วนที่ 3 บันไดของอาคาร

ข้อ 23 บันไดของอาคารอยู่อาศัยถ้ามีต้องมีอย่างน้อยหนึ่งบันไดที่มีความกว้างสูตรที่ไม่น้อยกว่า 80 เซนติเมตร ช่วงหนึ่งสูงไม่เกิน 3 เมตร ลูกตั้งสูงไม่เกิน 20 เซนติเมตร ลูกอนเมื่อหักส่วนที่ขั้นบันไดเหลือมักนออกแล้วเหลือความกว้างไม่น้อยกว่า 22 เซนติเมตร และต้องมีพื้นหน้าบันไดมีความกว้างและยาวไม่น้อยกว่าความกว้างของบันได

บันไดที่สูงเกิน 3 เมตร ต้องมีชานพักบันไดทุกช่วง 3 เมตร หรือน้อยกว่าหนึ่น และชานพักบันไดต้องมีความกว้างและยาวไม่น้อยกว่าความกว้างของบันได ระยะดิ่งจากขั้นบันไดหรือชานพักบันไดถึงส่วนต่ำสุดของอาคารที่อยู่เหนือขึ้นไปต้องสูงไม่น้อยกว่า 1.90 เมตร

ข้อ 24 บันไดของอาคารอยู่อาศัยรวม หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก สำนักงาน อาคารสาธารณะ อาคารพาณิชย์ โรงงาน และอาคารพิเศษ สำหรับที่ใช้กับชั้นที่มีพื้นที่อาคารชั้นหนึ่งขึ้นไปรวมกันไม่เกิน 300 ตารางเมตร ต้องมีความกว้างสูตรที่ไม่น้อยกว่า 1.20 เมตร แต่สำหรับบันไดของอาคารดังกล่าวที่ใช้กับชั้นที่มีพื้นที่อาคารชั้นหนึ่งขึ้นไปรวมกันเกิน 300 ตารางเมตร ต้องมีความกว้างสูตรที่ไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร ถ้าความกว้างสูตรของบันไดน้อยกว่า 1.50 เมตร ต้องมีบันไดอย่างน้อยสองบันได และแต่ละบันไดต้องมีความกว้างสูตรที่ไม่น้อยกว่า 1.20 เมตร

บันไดของอาคารที่ใช้เป็นที่ชุมนุมของคนจำนวนมาก เช่น บันไดห้องประชุมหรือห้องบรรยายที่มีพื้นที่รวมกันตั้งแต่ 500 ตารางเมตรขึ้นไป หรือบันไดห้องรับประทานอาหารหรือสถานบริการที่มีพื้นที่รวมกันตั้งแต่ 1,000 ตารางเมตรขึ้นไป หรือบันไดของแต่ละชั้นของอาคารนั้นที่มีพื้นที่รวมกันตั้งแต่ 2,000 ตารางเมตรขึ้นไป ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร อย่างน้อยสองบันได ถ้ามีบันไดเดียวต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 3 เมตร

บันไดที่สูงเกิน 4 เมตร ต้องมีชานพักบันไดทุกช่วง 4 เมตร หรือน้อยกว่าหนึ่น และระยะดิ่งจากขั้นบันไดหรือชานพักบันไดถึงส่วนต่ำสุดของอาคารที่อยู่เหนือขึ้นไปต้องสูงไม่น้อยกว่า 2.10 เมตร

ชานพักบันไดและพื้นหน้าบันไดต้องมีความกว้างและความยาวไม่น้อยกว่าความกว้างสูตรของบันได เว้นแต่บันไดที่มีความกว้างสูตรเกิน 2 เมตร ชานพักบันไดและพื้นหน้าบันไดจะมีความยาวไม่เกิน 2 เมตรก็ได้

บันไดตามวรรคหนึ่งและวรรคสองต้องมีลูกตั้งสูงไม่เกิน 18 เซนติเมตร ลูกอนอนเมื่อหักส่วนที่ขึ้นบันไดเหลือยกันออกแล้วเหลือความกว้างไม่น้อยกว่า 25 เซนติเมตร และต้องมีราบบันไดกันตก บันไดที่มีความกว้างสูตรเกิน 6 เมตร และช่วงบันไดสูงเกิน 1 เมตร ต้องมีราบบันไดทั้งสองข้าง บริเวณจมูกบันไดต้องมีวัสดุกันลื่น

ข้อ 25 บันไดตามข้อ 24 จะต้องมีระยะห่างไม่เกิน 40 เมตร จากจุดที่ใกล้สุดบนพื้นชั้นนั้น

ข้อ 26 บันไดตามข้อ 23 และข้อ 24 ที่เป็นแนวโถงเกิน 90 องศา จะไม่มีชานพักบันไดก็ได้ แต่ต้องมีความกว้างเฉลี่ยของลูกอนอนไม่น้อยกว่า 22 เซนติเมตร สำหรับบันไดตามข้อ 23 และไม่น้อยกว่า 25 เซนติเมตร สำหรับบันไดตามข้อ 24

ส่วนที่ 4 บันไดหนีไฟ

ข้อ 27 อาคารที่สูงตั้งแต่ลิ้นชี้นไปและสูงไม่เกิน 23 เมตร หรืออาคารที่สูงสามชั้นและมีดาดฟ้าเหนือชั้นที่สามที่มีพื้นที่เกิน 16 ตารางเมตร นอกจかもบันไดของอาคารตามปกติแล้ว ต้องมีบันไดหนีไฟที่ทำด้วยวัสดุทนไฟอย่างน้อยหนึ่งแห่ง และต้องมีทางเดินไปยังบันไดหนีไฟนั้นไดโดยไม่มีสิ่งกีดขวาง

ข้อ 28 บันไดหนีไฟต้องมีความลาดชันน้อยกว่า 60 องศา เว้นแต่ตึกแ阁และบ้านแ阁ที่สูงไม่เกินสี่ชั้น ให้มีบันไดหนีไฟที่มีความลาดชันเกิน 60 องศาได้ และต้องมีชานพักบันไดทุกชั้น

ข้อ 29 บันไดหนีไฟภายในอาคารต้องมีความกว้างสูตรไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตร และต้องมีผังส่วนที่บันไดหนีไฟพาดผ่านเป็นผังทึบก่อสร้างด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟ

บันไดหนีไฟตามวรรคหนึ่ง ถ้าต้องไม่ถึงพื้นชั้นล่างของอาคารต้องมีบันไดโลหะที่สามารถเลื่อนหรือยืดหรือหยอนลงมาจนถึงพื้นชั้นล่างได้

ข้อ 30 บันไดหนีไฟภายในอาคารต้องมีความกว้างสูตรไม่น้อยกว่า 80 เซนติเมตร มีผังทึบก่อสร้างด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟกันโดยรอบ เว้นแต่ส่วนที่เป็นช่องระบายอากาศและช่องประตูหนีไฟ และต้องมีอากาศถ่ายเทจากภายนอกอาคารได้โดยแต่ละชั้นต้องมีช่องระบายอากาศที่เปิดสู่ภายนอกอาคารไดมีพื้นที่รวมกันไม่น้อยกว่า 1.4 ตารางเมตร กับต้องมีแสงสว่างให้เพียงพอทั้งกลางวันและกลางคืน

ข้อ 31 ประตูหนีไฟต้องทำด้วยวัสดุทนไฟ มีความกว้างสูตรไม่น้อยกว่า 80 เซนติเมตร สูงไม่น้อยกว่า 1.90 เมตร และต้องทำเป็นบานเปิดชนิดผลักออกสู่ภายนอกเท่านั้น กับต้องติดอุปกรณ์ชนิดที่บังคับให้บานประตูปิดได้เอง และต้องสามารถเปิดออกได้โดยสะดวกตลอดเวลา ประตูหรือทางออกสู่บันไดหนีไฟต้องไม่มีรั้นหรือขอบกัน

ข้อ 32 พื้นหน้าบันไดหนีไฟต้องกว้างไม่น้อยกว่าความกว้างของบันไดและอีกด้านหนึ่งกว้างไม่น้อยกว่า 1..50 เมตร

หมวด 3 ที่ว่างภายในอาคาร

ข้อ 33 อาคารแต่ละหลังหรือหน่วยต้องมีที่ว่างตามที่กำหนดดังต่อไปนี้

(1) อาคารอยู่อาศัย และอาคารอยู่อาศัยรวม ต้องมีที่ว่างไม่น้อยกว่า 30 ใน 100 ส่วนของพื้นที่ชั้นได้ชั้นหนึ่งที่มากที่สุดของอาคาร

(2) ห้องແຄວ ຕຶກແຄວ ອາຄາຣພານິຫຍໍ້ ໂຮງງານ ອາຄາຣສາຮາຣະ ແລະ ອາຄາຣອື່ນເຊີ່ງໄມ້ໄດ້ໃຊ້ເປັນທີ່ຢູ່ອ່າຍ
ຕ້ອງມີທີ່ວ່າງໄມ່ນ້ອຍກວ່າ 10 ໃນ 100 ສ່ວນ ຂອງພື້ນທີ່ຂັ້ນໄດ້ຂັ້ນໜຶ່ງທີ່ມາກທີ່ສຸດຂອງອາຄາຣ ແຕ່ຄ້າອາຄາຣດັ່ງກ່າວໃຊ້ເປັນທີ່ຢູ່ອ່າຍ
ດ້ວຍຕ້ອງມີທີ່ວ່າງດາມ (1)

ข้อ 34 ห้องແຄວຫຼືອຕຶກແຄວເຊີ່ງດ້ານຫຼັກໄມ້ຕິດຮົມຄຸນສາຮາຣະ ຕ້ອງມີທີ່ວ່າງດ້ານຫຼັກອາຄາຣກ້າວໄມ່ນ້ອຍກວ່າ 6 ເມຕຣ ໂດຍໄມ້ໄໝສ່ວນໃດຂອງອາຄາຣເຢືນລໍາເຂົາໄປໃນພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ

ຫຼັກແຄວຫຼືອຕຶກແຄວ ຕ້ອງມີທີ່ວ່າງດ້ານຫຼັກອາຄາຣກ້າວໄມ່ນ້ອຍກວ່າ 3 ເມຕຣ ເພື່ອໃຊ້ຕິດຕ່ອລື່ງກັນ ໂດຍໄມ້ໄໝສ່ວນໃດ
ຂອງອາຄາຣເຢືນລໍາເຂົາໄປໃນພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ ເວັນແຕ່ການສ່ວນບັນໄດ້ໜີໄຟກາຍນອກອາຄາຣທີ່ເຢືນລໍາໄມ່ເກີນ 1.40 ເມຕຣ

ຮະຫວ່າງແຄວດ້ານຂ້າງຂອງຫຼັກແຄວຫຼືອຕຶກແຄວທີ່ສ່ວນເຖິງສິບຄູຫາ ຢ່ອມີຄວາມຍາວຮົມກັນເຖິງ 40 ເມຕຣ ຕ້ອງມີທີ່ວ່າງ
ຮະຫວ່າງແຄວດ້ານຂ້າງຂອງຫຼັກແຄວຫຼືອຕຶກແຄວທີ່ສ່ວນເຖິງສິບຄູຫາ ຢ່ອມີຄວາມຍາວຮົມກັນເຖິງ 40 ເມຕຣ ແຕ່ມີທີ່ວ່າງ
ເພື່ອເຊື່ອມກັບທີ່ວ່າງຫຼັກອາຄາຣ

ຫຼັກແຄວຫຼືອຕຶກແຄວທີ່ສ່ວນຕິດຕ່ອລື່ງກັນໄມ້ເຖິງສິບຄູຫາ ຢ່ອມີຄວາມຍາວຮົມກັນໄມ້ເຖິງ 40 ເມຕຣ ແຕ່ມີທີ່ວ່າງຮະຫວ່າງແຄວ
ດ້ານຂ້າງຂອງຫຼັກແຄວຫຼືອຕຶກແຄວທີ່ສ່ວນນັ້ນກ້າວນ້ອຍກວ່າ 4 ເມຕຣ ໄນໃຫ້ຄືວ່າເປັນທີ່ວ່າງຮະຫວ່າງແຄວດ້ານຂ້າງຂອງຫຼັກແຄວຫຼືອຕຶກແຄວ
ແຕ່ໄຫ້ຄືວ່າຫຼັກແຄວຫຼືອຕຶກແຄວທີ່ສ່ວນສ່ວນຕ່ອນເນື່ອງເປັນແຄວເດືອກນັ້ນ

ທີ່ວ່າງຕາມວຽກທີ່ວ່າງວຽກທີ່ວ່າງວຽກ ວຽກສອງ ແລະ ວຽກສາມ ຈະກ່ອສ່ວນອາຄາຣ ຮັວ ກຳພັງ ຢ່ອສິ່ງກ່ອສ່ວນອື່ນໄດ້ ຢ່ອຈັດໄທເປັນປອ
ນ້ຳ ສະວ່າຍ້າ ທີ່ພັກມູລົມໂຍ ຢ່ອທີ່ພັກມູລົມໂຍໄມ້ໄດ້

ຫຼັກແຄວຫຼືອຕຶກແຄວທີ່ມີດ້ານຂ້າງໄກລ້າເຂົາທີ່ດິນຂອງຜູ້ອື່ນ ຕ້ອງມີທີ່ວ່າງຮະຫວ່າງດ້ານຂ້າງຂອງຫຼັກແຄວຫຼືອຕຶກແຄວກັບເຂົດ
ທີ່ດິນຂອງຜູ້ອື່ນນັ້ນກ້າວໄມ່ນ້ອຍກວ່າ 2 ເມຕຣ ເວັນແຕ່ຫຼັກແຄວຫຼືອຕຶກແຄວທີ່ກ່ອສ່ວນຂຶ້ນທດແນນອາຄາຣເດີມໂດຍມີພື້ນທີ່ໄມ່ມາກວ່າ
ພື້ນທີ່ຂອງອາຄາຣເດີມແລະມີຄວາມສູງໄມ່ເກີນ 15 ເມຕຣ

ข้อ 35 ຫຼັກແຄວຫຼືອຕຶກແຄວທີ່ມີທີ່ວ່າງຫຼັກອາຄາຣຕາມຂໍ 34 ວຽກສອງ ແລະ ໄດ້ຮັນແນວອາຄາຣຕາມຂໍ 41 ແລ້ວ ໄນ
ຕ້ອງມີທີ່ວ່າງຕາມຂໍ 33(1) ແລະ (2) ອີກ

ข้อ 36 ບ້ານແຄວຕ້ອງມີທີ່ວ່າງດ້ານຫຼັກຫຼືອແນວເບືດທີ່ດິນກັບແນວຜັນອາຄາຣກ້າວໄມ່ນ້ອຍກວ່າ 3 ເມຕຣ ແລະ
ຕ້ອງມີທີ່ວ່າງດ້ານຫຼັກອາຄາຣຫຼືອແນວເບືດທີ່ດິນກັບແນວຜັນອາຄາຣກ້າວໄມ່ນ້ອຍກວ່າ 2 ເມຕຣ

ຮະຫວ່າງແຄວດ້ານຂ້າງຂອງບ້ານແຄວທີ່ສ່ວນເຖິງສິບຄູຫາ ຢ່ອມີຄວາມຍາວຮົມກັນເຖິງ 40 ເມຕຣ ຕ້ອງມີທີ່ວ່າງຮະຫວ່າງແຄວ
ດ້ານຂ້າງຂອງບ້ານແຄວທີ່ສ່ວນນັ້ນກ້າວໄມ່ນ້ອຍກວ່າ 4 ເມຕຣ ເປັນຫຼືອມີຄວາມຍາວຮົມກັນເຖິງ 40 ເມຕຣ ແຕ່ມີທີ່ວ່າງຮະຫວ່າງແຄວ
ດ້ານຂ້າງຂອງບ້ານແຄວທີ່ສ່ວນນັ້ນກ້າວໄມ່ນ້ອຍກວ່າ 4 ເມຕຣ ໄນໃຫ້ຄືວ່າເປັນທີ່ວ່າງຮະຫວ່າງແຄວດ້ານຂ້າງຂອງບ້ານແຄວ ແຕ່ໄຫ້ຄືວ່າບ້ານແຄວທີ່ສ່ວນສ່ວນຕ່ອນ
ເນື່ອງເປັນແຄວເດືອກນັ້ນ

ข้อ 37 ບ້ານແພດຕ້ອງມີທີ່ວ່າງດ້ານຫຼັກແລະ ດ້ານຫຼັກຫຼືອແນວເບືດທີ່ດິນກັບແນວຜັນອາຄາຣກ້າວໄມ່ນ້ອຍກວ່າ
3 ເມຕຣ ແລະ 2 ເມຕຣ ຕາມລຳດັບ ແລະ ມີທີ່ວ່າງດ້ານຂ້າງກ້າວໄມ່ນ້ອຍກວ່າ 2 ເມຕຣ

ข้อ 38 ຄລັງສິນຄ້າທີ່ມີພື້ນທີ່ຂອງອາຄາຣທຸກໆຂັ້ນຮົມກັນດັ່ງແຕ່ 100 ຕາຮາງເມຕຣ ແຕ່ໄມ່ເກີນ 500 ຕາຮາງເມຕຣ ຕ້ອງມີທີ່
ວ່າງທ່າງແນວເບືດທີ່ດິນທີ່ໃຊ້ກ່ອສ່ວນອາຄາຣນັ້ນໄມ່ນ້ອຍກວ່າ 6 ເມຕຣ ສອງດ້ານ ສ່ວນດ້ານອື່ນຕ້ອງມີທີ່ວ່າງທ່າງແນວເບືດທີ່ດິນ ໄນໃຫ້ຄືວ່າ
3 ເມຕຣ

ຄລັງສິນຄ້າທີ່ມີພື້ນທີ່ຂອງອາຄາຣທຸກໆຂັ້ນຮົມກັນເກີນ 500 ຕາຮາງເມຕຣ ຕ້ອງມີທີ່ວ່າງທ່າງຈາກແນວເບືດທີ່ດິນໄມ່ນ້ອຍກວ່າ 5 ເມຕຣ
ນັ້ນໄມ່ນ້ອຍກວ່າ 10 ເມຕຣ ສອງດ້ານ ສ່ວນດ້ານອື່ນຕ້ອງມີທີ່ວ່າງທ່າງຈາກແນວເບືດທີ່ດິນໄມ່ນ້ອຍກວ່າ 5 ເມຕຣ

ข้อ 39 ໂຮງງານທີ່ມີພື້ນທີ່ທີ່ໃຊ້ປະກອບກິຈການຂອງອາຄາຣທຸກໆຂັ້ນຮົມກັນດັ່ງແຕ່ 200 ຕາຮາງເມຕຣ ແຕ່ໄມ່ເກີນ 500
ຕາຮາງເມຕຣ ຕ້ອງມີທີ່ວ່າງທ່າງແນວເບືດທີ່ດິນທີ່ໃຊ້ກ່ອສ່ວນອາຄາຣນັ້ນໄມ່ນ້ອຍກວ່າ 3 ເມຕຣ ຈໍານວນສອງດ້ານໂດຍຜັນອາຄາຣທັງສອງດ້ານ
ນີ້ໄທ້ກ່າວເປັນຜັນທີບດ້ວຍອື່ອງທີ່ໂຄອນກີບຕົກເວັນປະຕູ້ໜີໄຟ ສ່ວນດ້ານທີ່ເໜືອໄທ້ມີທີ່ວ່າງໄມ່ນ້ອຍກວ່າ 6 ເມຕຣ

โรงงานที่มีพื้นที่ที่ใช้ประกอบกิจการของอาคารทุกชั้นรวมกันตั้งแต่ 500 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 1,000 ตารางเมตร ต้องมีที่ว่างห่างแนวเขตที่ดินที่ใช้ก่อสร้างอาคารนั้นไม่น้อยกว่า 6 เมตร ทุกด้าน

โรงงานที่มีพื้นที่ที่ใช้ประกอบกิจการของอาคารทุกชั้นรวมกันเกิน 1,000 ตารางเมตร ต้องมีที่ว่างห่างแนวเขตที่ดินที่ใช้ก่อสร้างอาคารนั้นไม่น้อยกว่า 10 เมตร ทุกด้าน

หมวด 4 แนวอาคารและระยะต่าง ๆ ของอาคาร

ข้อ 40 การก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารหรือส่วนของอาคารจะต้องไม่ล้ำเข้าไปในที่สาธารณะ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่สาธารณะนั้น

ข้อ 41 อาคารที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้กันบนสาธารณะที่มีความกว้างน้อยกว่า 6 เมตร ให้รั้นแนวอาคารห่างจากกึ่งกลางถนนสาธารณะอย่างน้อย 3 เมตร

อาคารที่สูงเกินสองชั้นหรือเกิน 8 เมตร ห้องแถว ตึกแฝด บ้านแฝด อาคารพาณิชย์ โรงงาน อาคารสาธารณะ ป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับดิดหรือตั้งป้าย หรือคลังสินค้า ที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้กันบนสาธารณะ

(1) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างน้อยกว่า 10 เมตร ให้รั้นแนวอาคารห่างจากกึ่งกลางถนนสาธารณะอย่างน้อย 6 เมตร

(2) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน 20 เมตร ให้รั้นแนวอาคารห่างจากเขตถนนสาธารณะอย่างน้อย 1 ใน 10 ของความกว้างของถนนสาธารณะ

(3) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างเกิน 20 เมตรขึ้นไป ให้รั้นแนวอาคารห่างจากเขตถนนสาธารณะอย่างน้อย 2 เมตร

ข้อ 42 อาคารที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้แหล่งน้ำสาธารณะ เช่น แม่น้ำ คู คลอง ลำร่อง หรือลำกระโถง ถ้าแหล่งน้ำสาธารณะนั้นมีความกว้างน้อยกว่า 10 เมตร ต้องรั้นแนวอาคารให้ห่างจากเขตแหล่งน้ำสาธารณะนั้นไม่น้อยกว่า 3 เมตร แต่ถ้าแหล่งน้ำสาธารณะนั้นมีความกว้างตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไป ต้องรั้นแนวอาคารให้ห่างจากเขตแหล่งน้ำสาธารณะนั้นไม่น้อยกว่า 6 เมตร

สำหรับอาคารที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้แหล่งน้ำสาธารณะขนาดใหญ่ เช่น บึง ทะเลสาบ หรือทะเล ต้องรั้นแนวอาคารให้ห่างจากเขตแหล่งน้ำสาธารณะนั้นไม่น้อยกว่า 12 เมตร

ทั้งนี้ เว้นแต่ สะพาน เขื่อน รั้ว หอรับน้ำ ทำเรือ ป้าย อุปกรณ์ ภาระ หรือที่ว่างที่ใช้เป็นที่จอดรถไม่ต้องรั้นแนวอาคาร

ข้อ 43 ให้อาคารที่สร้างตามข้อ 41 และข้อ 42 ต้องมีส่วนต่ำสุดของกันสาดหรือส่วนยื่นสถาปัตยกรรมสูงจากระดับทางเท้าไม่น้อยกว่า 3.25 เมตร ทั้งนี้ ไม่นับส่วนตอบแต่งที่ยื่นจากผนังไม่เกิน 50 เซนติเมตร และต้องมีท่อรับน้ำจากกันสาดหรือหลังคาต่อแนวหรือผังในผนังหรือเสาอาคารลงสู่ท่อสาธารณะหรือบ่อพัก

ข้อ 44 ความสูงของอาคารไม่ว่าจากจุดหนึ่งจุดใด ต้องไม่เกินสองเท่าของระยะราบ วัดจากจุดนั้นไปตั้งฉากกับแนวเขตด้านตรงข้ามของถนนสาธารณะที่อยู่ใกล้อาคารนั้นที่สุด

ความสูงของอาคารให้วัดแนวตั้งจากระดับถนนหรือระดับพื้นดินที่ก่อสร้างขึ้นไปถึงส่วนของอาคารที่สูงที่สุด สำหรับอาคารทรงจั่วหรือบันไดให้วัดยอดผนังของชั้นสูงสุด

ข้อ 45 อาคารหลังเดียวกันซึ่งมีถนนสาธารณะสองสายขนาดไม่เท่ากันขนาดอยู่เมื่อระยะระหว่างถนนสาธารณะสองสายนั้นไม่เกิน 60 เมตร และส่วนกว้างของอาคารตามแนวถนนสาธารณะที่กว้างกว่าไม่เกิน 60 เมตร ความสูงของอาคาร

ณ จุดใดต้องไม่เกินสองเท่าของระยะราบที่ใกล้ที่สุดจากจุดนั้นไปตั้งจากกับแนวเขตถนนสาธารณะด้านตรงข้ามของสายที่กว้างกว่า

ข้อ 46 อาคารหลังเดียวกันซึ่งอยู่ที่มุบถนนสาธารณะสองสายขนาดไม่เท่ากัน ความสูงของอาคาร ณ จุดใดต้องไม่เกินสองเท่าของระยะราบที่ใกล้ที่สุด จากจุดนั้นไปตั้งจากกับแนวเขตถนนสาธารณะด้านตรงข้ามของสายที่กว้างกว่า และความยาวของอาคารตามแนวถนนสาธารณะที่แคบกว่าต้องไม่เกิน 60 เมตร

สำหรับอาคารซึ่งเป็นห้องแคาหรือตึกแคลา ความยาวของอาคารตามแนวถนนสาธารณะที่แคบกว่าต้องไม่เกิน 15 เมตร

ข้อ 47 รั้วหรือกำแพงที่สร้างขึ้นติดต่อกันหรือห่างจากถนนสาธารณะน้อยกว่าความสูงของรั้ว ให้ก่อสร้างได้สูงไม่เกิน 3 เมตร เนื่องจากทางเท้าหรือถนนสาธารณะ

ข้อ 48 การก่อสร้างอาคารใกล้อาคารอื่นในที่ดินเจ้าของเดียวกัน พื้นหรือผนังของอาคารสำหรับอาคารสูงไม่เกิน 9 เมตร ต้องห่างอาคารอื่นไม่น้อยกว่า 4 เมตร และสำหรับอาคารที่สูงเกิน 9 เมตร แต่ไม่ถึง 23 เมตร ต้องห่างอาคารอื่นไม่น้อยกว่า 6 เมตร

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ที่ว่างที่ใช้เป็นที่จอดรถ

ข้อ 49 การก่อสร้างอาคารในบริเวณด้านข้างของห้องแคาหรือตึกแคลา

(1) ถ้าห้องแคาหรือตึกแคลานั้นมีจำนวนรวมกันได้ตั้งแต่สิบคูหา หรือมีความยาวรวมกันได้ตั้งแต่ 40 เมตรขึ้นไป และอาคารที่จะสร้างขึ้นเป็นห้องแคาหรือตึกแคลา ห้องแคาหรือตึกแคลาที่จะสร้างขึ้นต้องห่างจากผนังด้านข้างของห้องแคาหรือตึกแคลาเดิมไม่น้อยกว่า 4 เมตร แต่ถ้าเป็นอาคารอื่นต้องห่างจากผนังด้านข้างของห้องแคาหรือตึกแคลาเดิมไม่น้อยกว่า 2 เมตร

(2) ถ้าห้องแคาหรือตึกแคลานั้นมีจำนวนไม่ถึงสิบคูหาและมีความยาวรวมกันไม่ถึง 40 เมตร อาคารที่สร้างขึ้นจะต้องห่างจากผนังด้านข้างของห้องแคาหรือตึกแคลานั้นไม่น้อยกว่า 2 เมตร เว้นแต่การสร้างห้องแคาหรือตึกแคลาต่อจากห้องแคาหรือตึกแคลาเดิมตามข้อ 4

ข้อ 50 ผนังของอาคารที่มีหน้าต่าง ประตู ช่องระบายอากาศหรือช่องแสง หรือระเบียงของอาคารต้องมีระยะห่างจากแนวเขตที่ดิน ดังนี้

(1) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน 9 เมตร ผนังหรือระเบียงต้องอยู่ห่างเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 2 เมตร
 (2) อาคารที่มีความสูงเกิน 9 เมตร แต่ไม่ถึง 23 เมตร ผนังหรือระเบียงต้องอยู่ห่างเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 3 เมตร

ผนังของอาคารที่อยู่ห่างเขตที่ดินน้อยกว่าตามที่กำหนดไว้ใน (1) หรือ (2) ต้องอยู่ห่างจากเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร เว้นแต่จะก่อสร้างชิดเขตที่ดินและอาคารดังกล่าวจะก่อสร้างได้สูงไม่เกิน 15 เมตร ผนังของอาคารที่อยู่ชิดเขตที่ดินหรือห่างจากเขตที่ดินน้อยกว่าที่ระบุไว้ใน (1) หรือ (2) ต้องก่อสร้างเป็นผนังทึบ และคาดฟ้าของอาคารด้านหน้าให้ทำผนังทึบสูงจากคาดฟ้าไม่น้อยกว่า 1.80 เมตร ในกรณีก่อสร้างชิดเขตที่ดินต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของที่ดินข้างเคียงด้านหน้าด้วย

ให้ไว้ ณ วันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2543

นายพินิจ จารุสมบัติ

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดลักษณะ แบบ รูปทรง สัดส่วน เนื้อที่ ที่ตั้งของอาคาร ระดับ เนื้อที่ของที่ว่างภายนอกอาคารหรือแนวอาคาร และระยะหรือระดับระหว่างอาคารกับอาคารหรือเขตที่ดิน ของผู้อื่น หรือระหว่างอาคารกับถนน ทางเท้าหรือที่สาธารณะ เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การ ป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่ การจราจร ประกอบกับมาตรา 8(1) (7) และ (8) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ได้บัญญัติให้การกำหนดดัง กล่าวต้องเป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมาย จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายนี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 117 ตอนที่ 75 ก วันที่ 7 สิงหาคม 2543